

γείται τὸ λιανικὸν ἐμπόριον καὶ ἡ κατανάλωσις τῶν τροφίμων. Τὸ μέγαλον κατάστημα μὲ τὰ πολλαπλᾶ, παραρτήματα ἀντικαθιστᾶ βαθμηδὸν τὴν λιανικὴν πώλησιν, ἥτις πραγματοποιεῖται εἰς τὰς ἑβδομαδιαίας ἀγορὰς ὑπὸ τοῦ παραγωγοῦ καὶ εἰς τὰ καταστήματα ὑπὸ τοῦ μικροπαντοπώλου. Ἡ ἐξέλιξις αὐτὴ προσφέρει φανερά πλεονεκτήματα εἰς τὰ μεγάλα καταστήματα τοῦ διαθέτουσιν πολλὰ παραρτήματα καὶ ἡ μόνη διέξοδος τῶν μικροπαντοπωλῶν εἶναι νὰ προσαρμόσουν τὰς ἐπιχειρήσεις των, πρὸς τὰς νέας συνθήκας τῆς ἀγορᾶς καὶ νὰ δημιουργήσουν προμηθευτικούς συνεταιρισμούς ἢ νὰ συνεταιρισθοῦν μεταξύ των πρὸς σχηματισμὸν συνεργαζομένων καταστημάτων, οὕτως καλουμένων «ἐθελοντικῶν ἀλύσων» (voluntary chains).

Δι' αὐτὸν τὸν λόγον βλέπομεν σήμερον νὰ δημιουργοῦνται συνεταιρικά καὶ ἄλλα ἀναλόγου μορφῆς καταστήματα ὑπὸ τὸ αὐτὸ ὄνομα καὶ τὰ ὅποια προβαίνουν εἰς τὰς ἀγορὰς των ἀπὸ κοινοῦ, συμμερίζονται τὰς δαπάνας διαφημισέως των, τὴν ἀμοιβὴν τοῦ εἰδικοῦ ὑπαλλήλου ἐπὶ τῆς ἐμπορίας καὶ τῶν λογιστῶν. Πρὸς περιορισμὸν τῶν δαπανῶν δι' ἀμοιβὰς ὑπαλλήλων, τὰ νέα αὐτὰ καταστήματα εἶναι συνήθως τοῦ τύπου μὲ σύστημα αὐτοεξυπηρετήσεως ἢ ἡμι—αὐτοεξυπηρετήσεως τῶν πελατῶν.

Ἀποτέλεσμα τούτου εἶναι ὅτι αἱ πλεῖστοι τῶν γεωργικῶν ἐκμεταλλεῦσων, τῶν γεωργικῶν συνεταιρισμῶν κ.λ.π. εἶναι ὑποχρεωμένοι νὰ συναλ-

λάσωνται μὲ μερικὰς συνηθισμένας προμηθευτικὰς ὀργανώσεις, αἱ ὅποιαι ἐφοδιάζονται ἐκεῖ ὅπου δύναται ν' ἀγοράζουν, εἰς καλὰς τιμὰς, μεγάλας ποσότητας εἰδῶν ὁμοιομορφου, ἀμεταβλήτου ποιότητος. Αἱ μεγάλαι ἐμπορικαὶ ἐπιχειρήσεις δύναται κατὰ λογικὴν συνέπειαν, νὰ χορηγοῦν εἰς τὰ κατὰ τόπους παραρτήματά των, μόνον τυποποιημένα προϊόντα, τῶν ὁποίων ἡ ποιότητις εἶναι ἠγγυημένη βάσει ποιοτικῆς ταξινομήσεως, γνωστῶν σημάτων ἐργοστασίων κ.λ.π., γενικῶς παραδεδεγμένων εἰς τὸ ἐμπόριον. Ἐξ ἄλλου εἰς τὰ καταστήματα μὲ σύστημα αὐτοεξυπηρετήσεως, σχεδὸν ἀπολύτως ἀπαραίτητος εἶναι ἡ ὑπαρξις προϊόντων τυποποιημένης ποιότητος καὶ συσκευασίας.

Οἱ γεωργοὶ δὲν δύναται ν' ανταποκριθοῦν μόνον των πρὸς τὰς ἀπαιτήσεις αὐτάς. Τὸ αὐτὸ ἰσχύει καὶ διὰ τοὺς μικροὺς συνεταιρισμούς, τὰς μικρὰς ἐπιχειρήσεις ἐπεξεργασίας προϊόντων καὶ τοὺς «μὴ συνεταιρισμένους» ἐμπόρους χονδρικῆς πωλήσεως αὐτῶν. Οὐδεὶς ἐξ αὐτῶν δύναται νὰ προσφέρῃ ἐπαρκῆ ποσότητα προϊόντων τυποποιημένης ποιότητος.

Ὡς ἐκ τούτου, σκοπὸς σήμερον εἰς τὴν γεωργίαν πρέπει νὰ εἶναι ἡ ἐπὶ ὀρθολογικῶν βάσεων δημιουργία ὀργανισμῶν ἐμπορίας, δυναμένων νὰ ἱκανοποιήσουν τὰς σημερινὰς ἀπαιτήσεις τῆς ἀγορᾶς εἰς εἶδη διατροφῆς.

Βελτίωσις καὶ ἐκσυγχρονισμὸς τῶν συστημάτων ἐμπορίας

Τὸ Κράτος ἐνισχύει τὴν ἐκτέλεσιν ἐγγείων βελτιώσεων καὶ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ ἀναδασμοῦ τῆς γῆς, ὅσαςκις σκοπὸς τούτων εἶναι ἡ βελτίωσις τῆς διαθρῶσεως τῆς γεωργίας. Ἡ γεωργικὴ ἐκμετάλλευσις μηχανο-

ποιεῖται καὶ ὁ αὐτοκινητόδρομος ἀντικαθιστᾶ τὸν καρρόδρομον. Μία ἀνάλογος ἀνάγκη ἐμφανίζεται καὶ εἰς τὴν ἀγορὰν τῶν τροφίμων, ὅπου καθίσταται ἀπαραίτητος ἡ ὀρθολογικὴ ὀργάνωσις τοῦ ὅλου συστήματος δια-